

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth κατά Landeshauptmann von Wien

(Υπόθεση C-382/10) ⁽¹⁾

[Βιομηχανική πολιτική — Υγιεινή των τροφίμων — Κανονισμός (ΕΚ) 852/2004 — Πώληση προϊόντων αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής με σύστημα αυτοεξυπηρέτησης]

(2011/C 347/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

κατά

Landeshauptmann von Wien

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Ερμηνεία του παραρτήματος II, κεφάλαιο 9, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139, σ. 1) — Προστασία των τροφίμων από μολύνσεις — Πώληση άρτου και αρτοσκευασμάτων με σύστημα αυτοεξυπηρέτησης — Διοικητική απόφαση κράτους μέλους διατάσσει την εγκατάσταση μηχανισμού που να μην επιτρέπουν στους πελάτες να επιστρέφουν εμπόρευμα που έχουν αγγίξει με το χέρι τους

Διατακτικό

Το παράρτημα II, κεφάλαιο IX, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων, έχει την έννοια ότι, υπό συνθήκες όπως εκείνες στην υπόθεση της κύριας δίκης, αναφορικά με προθήκες για πώληση με σύστημα αυτοεξυπηρέτησης προϊόντων αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής, το γεγονός και μόνον ότι υποψήφιος αγοραστής θα μπορούσε θεωρητικώς να αγγίξει με γυμνό χέρι τα προς πώληση τρόφιμα ή να φτερνιστεί επάνω σε αυτά, δεν δικαιολογεί τη διαπίστωση ότι τα τρόφιμα αυτά δεν προφυλάχθηκαν από κάθε μόλυνση, δύναμνη να τα καταστήσει ακατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση, επιβλαβή για την υγεία ή μολυσμένα κατά τρόπο που θα μπορούσε ευλόγως να θεωρηθεί ότι δεν είναι κατάλληλα για κατανάλωση σε αυτή την κατάσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 9.10.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Deggendorf κατά Markus Stoppelkamp, υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της περιουσίας του Harald Raab

(Υπόθεση C-421/10) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Έκτη οδηγία — Άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Καθορισμός του τόπου των φορολογητέων πράξεων — Παρέχων υπηρεσίες που κατοικεί στο ίδιο κράτος με τον αποδέκτη αλλά του οποίου η έδρα της οικονομικής δραστηριότητας βρίσκεται σε άλλο κράτος — Έννοια του «εγκατεστημένου στην αλλοδαπή υποκειμένου στον φόρο»)

(2011/C 347/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Deggendorf

κατά

Markus Stoppelkamp, υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της περιουσίας του Harald Raab

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Προσδιορισμός του τόπου φορολόγησεως — Παροχή υπηρεσιών εκ μέρους του παρέχοντος τις υπηρεσίες ο οποίος είναι εγκατεστημένος στο ίδιο κράτος μέλος με τους λήπτες των υπηρεσιών αυτών αλλά έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητάς του σε άλλο κράτος μέλος — Έννοια του «εγκατεστημένου στην αλλοδαπή υποκειμένου στον φόρο»

Διατακτικό

Το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/65/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 2000, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να θεωρηθεί ότι υποκειμένος στον φόρο «είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας», αρκεί η έδρα της οικονομικής δραστηριότητάς του εν λόγω υποκειμένου στον φόρο να βρίσκεται στην αλλοδαπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 317 της 20.11.2010.